

ויט את השם הקדוש של הע"ב שמות שהאבות שהם בסוד חג"ת כלולים בתוכם כמו שלמדנו. **חַד קָרָא כְּסֻדְרָא, וְחַד לְמִפְרָע, וְחַד כְּסֻדְרָא** שהע"ב שמות הם פסוק אחד כסדר שהוא פסוק 'ויסע' ופסוק אחד למפרע שהוא פסוק 'ויבוא' ופסוק אחד כסדר שהוא פסוק 'ויט'.

הפסוק הראשון ויסע מלאך האלקים כסדרו כנגד אברהם חסד **וַיִּסַּע מַלְאֲךְ הָאֱלֹהִים תְּהוֹלֵךְ וְגו', דָּא כְּסֻדְרָא בְּגִין דְּאַבְרָהָם אֲשֶׁתִּכַּח חָכָא** והנה הפסוק הראשון הוא כסדרו בגלל שאברהם החתום בחסד נמצא ונרמז כאן, **וְכָל אֵינּוֹן דְּאָתוּ מְסֻרִיָּה, וְעַל דָּא אִיהוּ כְּסֻדְרָא כְּגִוּוֹנָא דָּא** וכן כל אותם הנבראים המשתלשלים ממנו הם נמצאים כאן ולכן הפסוק הזה כסדר באופן זה.

ו	י	ס	ע	מ	ל	א	ך	ה
א	ל	ה	י	ם	ה	ה	ל	ך
ל	פ	נ	י	מ	ח	נ	ה	י
ש	ר	א	ל	ו	י	ל	ך	מ
א	ח	ר	י	ה	ם	ו	י	ס
ע	ע	מ	ו	ד	ה	ע	נ	ן
מ	פ	נ	י	ה	ם	ו	י	ע
מ	ד	מ	א	ח	ר	י	ה	ם

סוד הפסוק הראשון בן ע"ב אותיות

**הָכָא אֲתַעְטָר אַבְרָהָם בְּעֵטְרוֹי, וְאַעְטָר לָהּ לְכַנְסַת
יִשְׂרָאֵל** כאן בפסוק זה התעטר אברהם החתום בחסד בעטרותיו שהוא

מהחסד שבחכמה שהוא עטרה אליו ועי"כ הוא עיטר בחוט של חסד את המלכות הנקראת
כנסת ישראל (רמ"ק), **וְאֵלֶיךָ אֲתָוֹן כְּלָהּ בְּאֶרֶץ מִיִּשְׂרָאֵל לְמִיֵּהָךְ**

בִּימָמָא. דְּכְתִיב שְׁכַתּוּב (תהלים מב) יוֹמָם יִצְוָה יְהוָה חֲסִדּוֹ
וּבַלַּיְלָהּ שִׁירָה עַמִּי [נד] וכן הע"ב אותיות שבפסוק זה כולן הן בדרך ישרה כי

היושר מורה על החסד שעל ידו הלכו ישראל ביום כי החסד מאיר ביום. **וְעַל דָּא**

כְּתִיב וַיִּסַּע, אֵימָתִי נִמְלִיךְ בְּמִטְלַנִּיָּהּ, הָיִי אֵימָא

בִּימָמָא, כִּד נְהִיר שְׁמֵשָׁא ועל כך כתוב בפסוק 'ויסע' כי מתי ישראל היו

נוסעים במסעיהם הוי אומר שהוא ביום, והוא כאשר אור החסד של השמש שהוא סוד ז"א

מאיר. **וְדָא חָד קָרָא דְאִיהוּ בְּשַׁבְעִין וְתַרְיַן אֲתָוֹן** וזהו סוד

הפסוק הראשון שהוא בן ע"ב אותיות.

אור הרשב"י

יצוה ה', כמו כל העולם לא נברא אלא לצוות
לזה (ברכות ו ב) לשון חיבור. וכשהוא בבחי'
לילה, אז שירה עמי, בבחי' דוד שהוא בחי'
מלכות, להתחבר עמה, כדי שאם יזכה
למדריגתו הרמתה או יתחבר בחינה הנק'
תפלה בחינת דוד, עד צדיק יסוד עליון הנקרא
אל חי, וז"ש תפלה לאל חי.

[נד] והתולדות יעקב יוסף ביאר על משי"כ יומם
יצוה ה' חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל
חי. שהוא ללמדינו איך האדם יכול נשמתו
עם כל בעלי נשמה והצורה לתקנן, וגופו החומר
יכול עם כל בעלי החומר, וכמ"ש בר"מ. וז"ש
יומם יצוה ה' חסדו, כי כשהת"ח בבחי' יומם אז
יתחבר עם בעלי החכמה שהוא קו החסד, וז"ש

הלימוד היומיומי

לעי"נ ברכה בת סרה ע"ה

הפסוק השני ויבא כנגד יצחק מידת הגבורה ולכן הוא למפרע

תַּנְיִינָא דִּיצְחָק, הֵכִי נָמִי דְאַשְׁתַּכַּח בְּשַׁבְּעִין וְתַרִּין

אַתְוּון והפסוק השני הוא הפסוק 'ויבוא' והוא כנגד יצחק החתום בגבורה

ופסוק זה הוא גם בן ע"ב אותיות, **לְאַשְׁתַּכַּח בְּדִינָא לְגַבִּי מְצָרָאִי**

וּלְגַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמֵי והוא בכדי שימצא הדין על מצרים ואילו לישראל הוא

יהיה ברחמים בכדי להצילם, מאחר שישראל אחוזים בכוחות הקדושה שיוצאים מהגבורה,

ומצרים אחוזים בכוחות הקלי' היוצאים מהגבורה ולכן להם בדין ולנו ברחמים. **וְעַל**

דְּא פְּתִיב וְעַל כֵּךְ כְּתוּב, וַיָּבֹא בֵּין מַחְנֵה מְצָרִים וּבֵין מַחְנֵה

יִשְׂרָאֵל, לְקַבֵּיל אֱלֹיִן וּלְקַבֵּיל אֱלֹיִן כנגד ישראל הגבורה היא

ברחמים ונגד מצרים היא בדין. **וַיְהִי הָעֵנָן וְהַחֹשֶׁךְ, דְּהֵכִי הוּא יוֹמָא**

דִּיצְחָק, דְּעֵיבָא הוּי, עֵנָנָא וְחֹשׁוֹכָא מְנִיה הוּא שכך הוא היום

של יצחק החתום בגבורה כי יומו הוא בעב הענן, והענן והחושך שבסוד הדינים, מצידו הם

יוצאים. **וּבְגִין כֵּךְ סְדוּרָא דְאַתְוּון לְמַפְרַע, (בְּאוּרְחָא עֲקִימָא) וְלֹא**

בְּאַרְח מִיִּשְׂרָאֵל, כְּנֻוְנָא דְא ומשום כך הסדר של אותיות הפסוק הוא למפרע

ולא בדרך ישרה כי סוד למפרע הוא רומז לדינים והוא בסדר כזה.

ה	כ	ל	ה	ל	י	ל	ה
ק	ר	נ	ז	ה	א	ל	ז
ה	ל	י	ל	ה	ו	ל	א
ש	ך	ו	י	א	ר	א	ת
י	ה	ע	נ	ו	ו	ה	ח
י	ש	ר	א	ל	ו	י	ה
ו	ב	י	ז	ט	ה	נ	ה
ח	נ	ה	ט	צ	ר	י	ס
ו	י	ב	א	ב	י	ז	ט

יעקב כנגד הת"ת התחבר עם החסד של אברהם והגבורה של יצחק

וְעַל דָּא אַתְּוּן בְּלִהּוּ לְמַפְרַע ועל כן כל אותיות הפסוק הזה הן למפרע

הרומז לדין, **דְּכַתִּיב** שכתוב **וַיְהִי הָעֲנָן וַיַּחֲשֹׁךְ, דְּכִיּוֹן**

דְּעָאֵל יִצְחָק בְּדִינוּי, לֹא קָרַב זֶה אֶל זֶה פְּתִיב שהם רומזים

לדין ומכיון שנכנס יצחק החתום בגבורה לדין אז נאמר 'לא קרב זה אל זה'. **זֶה אֶל**

זֶה, אֵינּוּן דְּאֵתוּ מְסַטְרָא דְּאַבְרָהָם, לָא קָרִיבוּ דָּא בְּדָא.

דְּהָא לָא יְכַלִּין 'זה אל זה' שאלו הכוחות הבאים מצידו של אברהם ביושר לא

קרבים אל הכוחות הבאים מצד הגבורה של יצחק שהרי לא יכולים למתקם כי הם למפרע,

בְּגִין דְּהָאֵי בְּאֵר אֶתְּדַבְּקָא בִּיצְחָק שהמלכות הנקראת באר היא

נדבקה בגבורתו של יצחק. **פְּמָה דְּאֵת אָמַר**, כמו שנאמר, **וַיֹּאֲר אֶת**